

UZASADNIENIE

Powód E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zarejestrowany w Rejestrze Funduszy Inwestycyjnych prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie, VII Wydział Cywilny po nr (...) 683 - reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w G. – KRS (...), reprezentowany przez r.pr. I. K. (pełnomocnictwo **k. 38** wraz z odpisem KRS **k. 41-45**) w elektronicznym postępowaniu upominawczym wystąpił z powództwem przeciwko pozwanemu G. P. o zapłatę kwoty 9 730,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 7 602,41 zł od dnia 31 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 2 128,07 zł od dnia 22 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty. Poza tym powód domagał się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając powyższe powództwo powód podał, że w dniu 30 lipca 2004 roku pomiędzy wierzycielem pierwotnym (...) Bankiem S.A. a pozwanym została zawarta umowa o kartę kredytową o nr (...). Przedmiotem łączącego strony stosunku prawnego było z jednej strony zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do przyznania limitu kredytowego oraz rozliczenie operacji dokonywanych przy użyciu karty płatniczej, a z drugiej zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwot operacji rozliczanych za pomocą karty oraz zwrotu kwoty wykorzystanego limitu kredytowego w terminie przewidzianym w umowie. G. P. nie zaspokoił wszystkich należności wynikających z zawartej umowy. W dniu 24 października 2013 roku wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanego wierzytelności na rzecz powoda, zgodnie z art. 509 k.c. Na kwotę 9 730,48 zł składa się : 7 602,41 zł tytułem należności głównej oraz 2 128,07 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego (**k. 1-3**).

Powyższy pozew został wniesiony do e-sądu tj. Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 22 czerwca 2015 roku i zarejestrowany pod sygn. VI Nc-e 1117470/15.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Kamieniu Pomorskim (**k. 3 verte**).

W tut. Sądzie powyższa sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą VI C 379/15. Pełnomocnik powoda E. 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. r.pr. I. K. pismem procesowym z dnia 24 września 2015 r. sprostowała błąd dotyczący daty zawarcia umowy o kartę kredytową wskazując, że przedmiotowa umowa została zawarta 26 lipca 2004 roku, a nie w dniu 30 lipca 2004 roku (**k. 7-8**).

Pozwany – G. P. – nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy podczas swojej nieobecności, ani nie złożył wyjaśnień ustnie lub na piśmie (**k. 55**).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 listopada 2004 roku w S. pomiędzy (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. II Oddział w S. a pozwanym G. P. została zawarta umowa o kartę VISA G. (...) dotycząca karty o nr (...). Zgodnie z tą umową pozwanemu został przyznany limit karty w wysokości 10 000 PLN. W dniu 24 października 2013 roku pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. a powodem E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności. Załącznikiem do umowy przelewu był wykaz wierzytelności przysługujący wierzycielowi pierwotnemu. Bank (...) S.A. z siedzibą we W. pismem z dnia 15 stycznia 2014 roku zawiadomił pozwanego G. P. o dokonanych przelewach wierzytelności na rzecz powoda dotyczącym kredytu nr (...) z dnia 5 maja 2004 roku. W przedmiotowym zawiadomieniu wierzyciel pierwotny poinformował, że stan zadłużenia pozwanego na dzień 15 stycznia 2014 roku wyniósł 64 905,88 PLN w tym kapitał 54 917,43 PLN, a odsetki 9 938,43 PLN + opłaty 50 PLN. Powód pismem z dnia 26 lutego 2014 roku powołując się na przelew wierzytelności z dnia 24 października 2013 roku wezwał pozwanego G. P. do zapłaty kwoty 65 414,43 PLN.

Dowód :

- umowa z dnia 8 listopada 2004 roku (**k. 12-15**);
- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24 października 2013 roku (**k. 22-31**);
- załącznik nr 3 do umowy przelewu wierzytelności (**k. 32-34**)
- zawiadomienie Banku (...) S.A. z dnia 15 stycznia 2014 roku (**k. 35**);
- wezwanie do zapłaty z dnia 26 lutego 2014 roku (**k. 36-37**);

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo powoda E. 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. skierowane przeciwko pozwanemu G. P. o zapłatę kwoty 9 730,48 zł okazało się nieuzasadnione.

W pozwie powód jako źródło zobowiązania pozwanego wskazuje umowę z dnia 26 lipca 2004 roku o umowę karty kredytowej o nr (...). Jednocześnie powód przedkłada odpis innej umowy o kartę **VISA G. (...) z dnia 8 listopada 2004 roku dotyczącą karty o nr (...)**. Z zawiadomienia dnia 15 stycznia 2014 roku wierzyciela pierwotnego o zmianie wierzyciela wynika, że przedmiotem umowy wierzytelności była jeszcze inna umowa, niż umowa z dnia 26 lipca 2004 roku, tj. umowa kredytu nr (...) z dnia 5 maja 2004 roku zawarta przez G. P..

W ocenie sądu powód w żaden sposób nie udowodnił, że nabył od wierzyciela pierwotnego wierzytelność związaną z zawarciem przez pozwanego G. P. w dniu 26 lipca 2004 roku umowy o kartę kredytową o nr (...). Na marginesie zaprezentowany przez powoda wniosek G. P. z dnia 26 lipca 2004 roku o „wydanie karty kredytowej dla osób fizycznych” (**k. 15-21**) nie może stanowić dowodu, że w dniu 26 lipca 2004 roku została zawarta umowa o kartę kredytową o nr (...). Z oczywistych względów samo złożenie wniosku o wydanie karty kredytowej nie jest tożsame z zawarciem umowy o kartę kredytową.

Zdaniem sądu powód nie wykazał, że pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę o kartę kredytową z dnia 26 lipca 2004 roku, ani że przedmiotem przelewu z dnia 24 października 2013 roku była wierzytelność wynikająca z umowy z dnia 26 lipca 2004 roku.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przy czym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 k.p.c.).

W ocenie sądu samo przedłożenie przelewu wierzytelności z dnia 24 października 2013 roku wraz z załącznikiem wystawionym w dodatku przez stronę powodową nie jest dowodem do przyjęcia, że istnieje umowne zobowiązanie pozwanego G. P. dotyczące umowy o kartę kredytową z 26 lipca 2004 roku. Powód nie wykazał, że w drodze umowy przelewu wierzytelności stosownie do art. 509 k.c. nabył wierzytelność wobec pozwanego G. P. wynikającą z umowy z dnia 26 lipca 2004 roku. Oznacza to brak legitymacji czynnej po stronie powoda.

Z tych też względów przedmiotowe powództwo jako nieuzasadnione zostało oddalone. Z uwagi na to, że pozwany G. P. nie stawił się na rozprawę ani nie złożył wyjaśnień ustnie lub na piśmie, zgodnie z art. 339 i następnymi k.p.c. sąd wydał wyrok zaoczny.

Sędzia

ZARZĄDZENIA :

1. Odnotować.

2. Odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda- **r.pr. I. K..**

3. Za 14 dni lub z apelacją.

Kamień Pomorski, dnia 28.11.2015 r.

Sędzia